

Lluites i vanitat

En totes les lluites es propugna un resultat, satisfactori a unbandol i desconcertador i fatal a l'altre.

Emportats pel desig de profunditzar aquests factors de vencedor i vençut, són molts els qui s'han intricat llegint pàgines i més pàgines reladores dels fets històrics, tota vegada que en elles s'hi troben les més aferrissades i truculentes epopeies guerres que ha sostingut en el transcurs del temps la humanitat.

Temps enrera, potser també tocats d'aquesta fal·lera escudrinadora del com i el perquè l'home porta tan a rapat a la seva pell l'esperit bèl·lic, volguérem provar de pulsar o esbrinar una lluita; hem dit una lluita perquè així ho definia l'encapçalament de la narració. Una vegada meditat el compendi, queda resumit per la nostra banda en una de les més violentes venjances fraticides, associar un instint i de consuetud crear una vanitat.

Ara bé, aquesta vanitat, aquest jo, també admet un estudi profund, cal també esmerçar-hi algunes hores sobre el què vanitat significa, d'on prové i a on poden conduir les seves petjades. Si més no, mirem com ho defineix la filosofia:

El simplement vanitos no irrita, excita compassió, dona motiu a la sátira. L'infeliç no menyspreua als demés homes, els respecta, potser els admira i tem. Però pateix una verdadera set de lloances: i no qualserol, sinó que necessita sentir-la ell mateix, assegurant-se de que en efecte se'l lloa, complaent-s'hi amb delectació i corresponent a les bones ànimes que l'afavoreixen, expressant amb una innocent rialleta el seu secret goig, la seva felicitat i la seva gratitud.

¿Ha fet alguna cosa bona? Ah! parlem-n'hi, per pietat nò el feu patir. ¿No veieu que es mor per dirigir la converses envers les seves glòries? Crudels! que us desenteneu de les seves insinuacions, que amb la vostra distracció i amb la vostra duresa l'obligareu a fer les més clares fins a convertir-les en súplica.

En efecte, ¿ha agradat el què ell ha dit, fet o escrit? Quina felicitat! I és necessari que es tingui en compte que fou sense preparació, que tot es deu a la seva vena, a una de les seves felices ocurrencies. ¿No heu notat quantes bel·leses, quins cops tan afortunats? Per pietat no aparteu la vista de tantes maravelles, deixeu-lo gaudir de la seva tranquil·litat.

Res de l'altiveza de l'orgullós, res d'hipocresia, un inexplicable candor es reflexa en el seu semblant; la seva fisonomia es dilata agradablement, la mirara afable és dolça; els seus modals atents, el comportament complacent; el desgraciat està en actitud de suplicant, tem que una imprudència no li arrabati la seva felicitat. No és dur, no és insultant, ni tan sols és exclusiu, no li fa res que els altres siguin llorejats; sols hi vol part.

Amb quina ingènua complacència refereix els seus treballs i aventures! En poder parlar de si mateix la seva paraula és inesgotable. Als seus ulls al·lucinat, la seva vida és poc menys que una epopeia. Els fets més insignificants es converteixen en episodis de gran interès, les vulgaritats en cops d'ingeni, els desenllaços més naturals en resultat de combinacions estupendes. Tot convergeix a ell: la mateixa història del seu país no és més que un gran drama del qual és ell l'heroi; tot és insipit si no porta el seu nom.

Una paraula s'ha de recordar: Unió és força

TEMES D'AGRICULTURA

La Nicotina i els pugons

La setmana passada en aquesta mateixa secció posarem en evidència la necessitat de combatre els pugons.

Avui, parlarem sobre les avantatges i ús de la nicotina com a un excel·lent insecticida.

Són en gran nombre els insecticides de què els agricultors disposen per a combatre els pugons de les hortalisses, fruites, flors, etc., però pocs són els que es coneixen i s'apliquen amb èxit més complet que l'alcaloide del tabac o sigui la nicotina. D'una trentena d'anys ençà que ve aplicant-se i cada dia amb major escala reconeguda, la nicotina, com un dels insecticides més violents per les seves qualitats físiques i químiques. Actua per la seva causticitat i per la seva toxicitat; summament volàtil, desprèn vapors que maten instantàniament els adults i fa avortat les cries; metzina de gran violència, tots els aliments que són nicotinats provoquen en l'organisme dels insectes una intoxicació que els ocasiona la mort,

Aquest producte és presentat al mercat en l'estat de nicotina pura, en el de sulfat de nicotina i també en el de suc de tabac, que preparen alguns industrials i que resulta ésser molt actiu.

El sulfat de nicotina, a la temperatura de 100 grads centesimals, no es descompon i conserva tot l'alcaloide. És un producte no gaire càustic.

Els suc integrals de tabac contenen:

1.ª Nicotina en forma de malat i de citrat, que són els components principals de la nicotina.

2.ª Nicotina pura.

3.ª Tots els demés productes insecticides del tabac, nicotina, nicotimina, nicotol, que amb tot i trobar-se en petites quantitats, augmenten els efectes de la nicotina per les seves qualitats tòxiques.

Tant el sulfat de nicotina com el suc de tabac, s'apliquen en polvoritzacions. Per a servir-se'n es preparen brous nicotinats; les proporcions de nicotina i demés matèries dels brous, varien segons la mena de pugons que es volen combatre.

Així, si es tracta de pugons de les

*Quarido.
Canet que
Bélio es
amigo*

flors; la composició dels brous convé que s'ajusti a la fórmula següent:

Sabó moll	1 quilo
Carbonat de sosa	100 grams
Sulfat de nicotina	75 grams
o bé	
Suc integral de tabac	100 grams
Aigua	100 litres
Si són pugons de fruiters, presseguers, ametllers, etc.:	
Sabó moll	1 quilo
Carbonat de sosa	150 grams
Sulfat de nicotina	150 grams
o bé	
Suc integral de tabac	100 grams
Aigua	100 litres
Per a les hortalisses:	
Sabó moll	1 quilo
Carbonat de sosa	200 grams
Sulfa de nicotina	200 grams
o bé	
Suc integral de tabac	150 grams
Aigua	100 litres

Quan es tracta de pugons de molta resistència, com el pugó saguós de la pomera (cotonet), convé afegir als brous nicotinats, un litre d'alcohol de cremar.

Suposem que s'hagi de preparar una barreja o brou per a polvoritzar conreus d'horta. El sulfat de nicotina conté 500 grams de nicotina per litre; seran necessaris per cada 100 litres de brou 400 grams.

El suc de tabac conté 50 grams de nicotina per litre; s'en necessiten 3 litres.

Les quantitats assenyalades són les que requereixen en dies de temperatura suau, però cal tenir en compte que la calor augmenta l'acció de la nicotina; en dies molt calorosos es rebaixaran les dosis de nicotina de 10 a 15 grams.

Aquests brous s'han de preparar al moment que es vagin a aplicar.

En iniciar-se la primavera, així que es comenci a notar la presència de pugons, es fa la primera aplicació i es repeteix si encara queden pugons a les plantes. Els efectes d'una polvorització es noten de seguida, puix l'endemà de la polvorització, es comprova la destrucció dels insectes.

Aquests tractaments es poden fer en totes les èpoques de l'any i fins quan les fruites o els llegums són madurs.

Si s'han de polvoritzar flors, es segueix el mateix procediment, emprant la fórmula que per elles hem indicat.

Les violetes amb la nicotina és com pràcticament es poden salvar de les invasions de la *Parridia afinis*, que les malmet molt sovint.

Així com per als pugons, la nicotina resulta un dels insecticides més pràctics i eficaços; també serveix perfectament per a combatre moltes altres menes d'insectes.

La consigna del moment

En aquests moments greus, quan la confusió s'ensenyoreix de l'ambient intoxicat de rumors, de tristes realitats i de prematurs vaticinis en lamentable barreja, és del tot necessari adobtar una posició d'estudi, reflexiva i... callar; callar tot el possible, perquè fer altrament és contribuir a intensificar el mal-estar que no condueix a res més que a debilitar la moral dels indecisos, a irritar els obcecats, a coaccionar la voluntat dels que serenament pensen la solució, i, en definitiva, a aprofundir les diferències deformant-les d'una feisó tal que ens poden arribar a semblar enfermetats inguaribles ço que pot ésser una senzilla molèstia perfectament curable amb un règim de bona voluntat.

Els luctuosos fets de Barcelona, presenten tota la truculència tràgica d'un fet passional. Són la renyina sagnant que endola una família i que a vegades, constitueix l'alegria del veí envejós que moltes vegades no és del tot aliè a l'incident. Es fa necessari no donar gust al al veí i esmerçar totes les nostres energies en dues coses: En oblidar i en fer possible que mai més es repeteixin fets semblants. Manera? La primera és solament qüestió de voluntat; la segona és l'esforç continuat i sincer, trobant intensament, amb l'extensió necessària i amb l'esperit de sacrifici desenvolupat fins al seu màxim per a que les diferències entre germans siguin resoltes sense oblidar mai la nostra condició.

Hem de demostrar que no necessitem ningú per a resoldre els nostres plets interiors; hem de deixar ben concretat que la classe treballadora no és una classe inferior faltada d'arguments per a solucionar els problemes que el moment li planteja. Ens hem alçat en nom del poble, en contra dels que pretenien passar per una casta superior i és hora de demostrar que aquest poble és major d'edat i que es troba en la plenitud de les seves facultats per a obrar lliurement i sortir endavant, per ell sol, de tota contingència, sabuda o imprevista.

Els fets de Barcelona, no s'han de repetir mai més, ni allà, ni enlloc.

Degut a les qualitats que posseeix la nicotina per a posar els conreus a cobert dels enemics que tenen, es comprèn que es generalitzi cada dia més aquesta mena de polvoritzacions per a combatre les plagues de les hortes, dels jardins i dels fruiters.

Deixem que a l'altra banda, en aquella banda que un deure de dignitat humana ens obliga a conquerir, es portin tal com són i com a tals, s'eliminin en lluites suïcides. En ells és natural puix que la seva concepció plutocràtica produeix la gelosia i l'ambició de domini. En nosaltres no es pot admetre cap altre procediment que l'estudi reflexiu de les coses que ens permeti una convivència, ja que una uniformitat de pensaments no és ni serà mai possible; hem de superar les diferències d'apreciació de les coses amb la nostra honradesa d'expressió i amb l'acció noble i lleal. Prou mentir, prou desfigurar, prou ocultar, prou acusar sistemàticament com a únic mitjà de defensa! Hem de tenir la valentia suficient per a dir les coses pel seu nom, planarant, sense exhabruptes i sense dissimular; clarament, tal com sigui.

Cada ú al seu lloc disposat a deixar espai al company que noblement desitgi estar al seu costat. Tenim una finalitat comuna: guanyar la guerra i la revolució. Ningú té dret a dificultar-la ni a entorpir-la extremant-la o frenant-la.

La nostra responsabilitat davant de tot el món és gran; hem tingut la sort de pertanyer a una generació que té encomanada l'alta missió de demostrar què és i que pot la classe obrera, i el deure nostre és complir-la per damunt de conveniències particulars, per damunt d'orgulls personals, per damunt de tot. No cometem el greu error de suïcidar-nos quan la humanitat proletària necessita de nosaltres més que mai.

Fem un darrer esforç; ample, generós, definitiu i ens salvarem de la vergonya d'haver estat traïdors als nostres germans.

Establim una consigna, acatem-la i posem-la en pràctica: SENY! que voldrà dir comprensió, tolerància necessària, esforç comú al servei comú i haurem allunyat la penombra d'aquests dies i la trista perspectiva de trobar-nos retrocedits a sistemes de govern sempre humiliants i que serien el vergonyant llegat que hauriem deixat als nostres fills, per als quals, més que per a nosaltres mateixos, estem disposats a barrar el pas al feixisme que amenaça amb destruir-nos, aprofitant la més petita escletxa que s'obri en el seu camí.

Per la llibertat futura, un mínim de restricció voluntària en aquests moments; per al triomf definitiu i total, renúncia momentània a tota imposició de partit; la gran família obrera d'Ibèria, ha de demostrar la seva capacitat constructiva tant com la seva força de destrucció enfront l'enemic secular del proletariat.

Ben units i endavant per la victòria, que la unió nostra és l'arma més temuda de l'adversari.

LLUÍS MONTAGUT
del P. S. U. de C.

A. R.

Subrealismes...?

A dalt d'un pal que sols conté
fils que brunzeigen amb dalè
un mussol canta...!
A dalt d'un terrat que hi fa vent
una fadrina, roba estén
i no s'espanta...!

Un cap de boira ve indiscret
i mulla tot el treball fet
pel vent que feia. .!
I aquell mussol contrariat
ha marxat tot disgustat
del pal on jeia...!

L.L. CANET I FOIX

Del llibre «Insignificàncies»

Ratificant

En el número 206 de LA FARGA, corresponent al 5 de febrer proppassat, en un article titulat «Com guanyarem la guerra», deia que els que van sortir al carrer el 19 de Juliol per batre el feixisme, eren els republicans, els rabassaires, els socialistes, els anarquistes i els obrers desconeguts ideològicament i que sense ésser-hi tots, no hauríem pogut guanyar-lo. Avui, com aquell dia, dic que si no anem junts a la lluita, no guanyarem la guerra; per tant, entenent que la revolució va lligada amb la guerra, perdent aquesta, fóra del tot impossible portar a terme la revolució, cosa que d'ésser així, no calia sortir el dia 19, ni tampoc calien els sacrificis que venim fent; però això de la mateixa manera que convé a tots guanyar la guerra quan més aviat millor, també convé fer la revolució; per tant, la solució la veig de la següent manera: En primer lloc, crear un exèrcit capaç de liquidar el feixisme quan més aviat millor, l'estructuració del qual ha d'ésser d'acord amb tots els estaments polítics i socials i dic quan més aviat millor, perquè hem de salvar tot el que puguem de la nostra economia, que a més de treure'ns la càrrega sumament feixuga de la guerra, es podria regularitzar la de la reraguarda, cosa també necessària. Després cal elaborar un programa únic i mínim, subscrit per a tots i comproment-nos a acatar-lo; del contrari, no és possible continuar un dia més sense saber a on anem, tal com deia també a l'anterior article. ¿Es possible fer seguir el carro de la nova vida, el de la revolució, empenyent tots enfront l'un de l'altre? No. Però si que és possible i no molt difícil fer-lo córrer empenyent a darrera perquè vagi endavant. Els que serem a empènyer no serem tots una cosa

igual, però, si que entre tots farem una força, que aquesta com ja està comprovat, és la suficient per a conduir l'esmentat carro allà a on ens plagui, per més entrebancs que trobem i per més viratges que hàgim de fer. Per tant, doncs, la solució la trobarem el dia que existeixi el programa «inevitablement Socialista», havent-hi col·laborat en la seva redacció i comproment-se a complir-lo i fer-lo complir els mateixos que dèiem en l'història i gloriós 19 de Juliol. És impossible exigir sacrificis quan no se sap quina serà la compensació dels mateixos i molt menys quan no es pot veure enlloc aquella concòrdia indispensable per a viure com a homes lliures.

GELIS

del P. S. U. de C.

TEATRALS

En el número anterior, contra el meu bon desig, em fou del tot impossible ocupar-me d'aquesta secció. Ara, amb tot i que pugui perdre part de la seva actualitat, serà bo deixar plasmat l'èxit que assolí l'Esbart Teatral en la seva última representació.

«Juan José», de Dicenta, fou interpretat pel nostre Esbart Teatral amb una perfecció lloable del tot. L'obstacle de parlar la llengua castellana a la qual no estan acostumats els artistes del nostre Esbart, per haver consagrat les seves actuacions al teatre català, fou salvat amb una facilitat extraordinària.

«Juan José» representava per ells una difícil tasca, que empresa amb valentia i bona voluntat de tots, els portà al

corollament d'un dels seus millors èxits.

Vilanova, Girbau, Rocavert i Ribas, es mostraren tan artistes com són i encarnaren els personatges amb una vida autèntica i commovible. Digueren els seus papers amb una dicció castellana molt perfecta. Els demés, secundats cada un dintre el seu personatge, també estiguieren del tot encertats i correctes.

El mateix cal dir de les nostres actrius, sobresortint per la seva importància dins l'obra, la senyoreta Casé.

De les dues actrius forasteres, cal destacar la labor de la característica senyora Vila, per la seva comicitat tan real i ajustada.

El juguèt còmic en un acte «L'oncle Manel», arrodoní l'èxit total de la vetllada.

Fou una tarda feliç pels intèrprets i pel públic, que amb els seus càlids aplaudiments, demostrà quan grata li havia estat la festa. I fou també una prova més de què per l'Esbart no hi han obstacles que no siguin vençuts, quan tots tenen ganes de fer-ho bé.

La més cordial felicitació a tots els artistes i als que entre bastidors pasten l'èxit d'aquests.

ALFONS GUBERN I CAMPREGIÓS

ELS NOSTRES COL·LABORADORS

Primavera gentil

Rialles i flors, Primavera gentil

Tu que vesteixes amb riques gales donzella enamorada, passes deixant-nos perfums d'encisera fragància en el nostre ésser i l'esperit s'en aixampla en sentir el teu pas per aquesta terra tan bella i esponerosa.

Fruïm del teu temps que ens endolceix i ens anima, contemplar-te presumida amb tants colors, amb tanta ufana i amb tanta esplendidesa, gosem en deliri... Ets tu mare Natura sempre amable, cada dia ensenyes sense pretensions les teves divines gràcies que emocionen als qui t'admiren.

Experimentem la Primavera si n'és de festosa i si n'és de sàvia; festosa amb el cant de l'ocellada que amb el seu xarroteig desperta el dia, mentre reflexes de sol surten darrera llunyanes muntanyes donant al cel les més belles tonalitats; la claror suau de l'entrellusca dibuixa plenament tots els perfils de les serres i tot s'anima apaciblement; surt el rei astre i els més alts cimals reben les primeres coloracions lluminoses i ens produeix un goig tranquil, suggestiu, potent i viu. Mirem de bon matí les valls i les planes revestides de verdor, i els hi endevinem

poc a poc les seves entonacions de color, quan rebem els distints factors de llum.

Passem pel bosc respirant les revifadores alenades de l'aire de les pinedes i alzinars i copsem esbadellar-se la rosa d'estepa que no veurà la posta. Quina sensació ens dónes floreta formosa! La teva mirada la tens en el sol, tot tu embaumes de poesia infinita, ets nota de vida, dolcesa inefable.

Per les clotades el bruc guarda la seva flor, en els serrats grogueja la ginesta —flor catalana— tradicional en les nostres festes populars tan estimades; per farigolars i romanins volior de papallones juganeres... Els camins es veuen travessats per les daloroses formigues, que en corrua feta van a la recerca de llurs aliments.

Tota la terra està rejoyenida aquest temps primaveral; la vinya i els plans conreats, entre ells algunes roselles que l'aire remou i que sembla que facin la dansa, acompanyades amb els cants dels grills que canten a desdir al bat del sol.

Els jardins vessen de flors i els vents porten alenades de perfums. Quin goig més inefable davant les meravelles del ressorgiment!

Vorejant les rieres, per pollancredes i vernedes tot revestit de pompa novella, tota la terra encatifada d'herbes, matisada de flors, murmuris de fonts, cants d'ocellada que desgranant ses harmonies entre les esmaragdes de l'arbreda, ens transporta el nostre esperit a regions de benaurança. Això és l'ensenyà de l'alegria, és la rialla de joventut, és el símbol de festa, dintre una Pàtria que li fan de marc les muntanyes, que li fa de cúpula una volta blava, d'un blau lluminós del cel puríssim, d'un cel estrellat de Primavera.

Heus ací la donzella enamorada festejada a la meua faisó; és aquesta la bella i gentil Primavera Catalana.

FRANCESC GOSALBES I CASTANÉ

NOTICIARI

L'ASSEMBLEA DEL COMITE
D'ENLLAÇ C. N. T. - U. G. T.

El passat dilluns al vespre s'efectuà en el Saló Popular d'Espectacles l'Assemblea general convocada pel Comitè d'enllaç C. N. T. - U. G. T. sota la presidència del company Puigdomènech.

Pel company Amorós, Secretari de dit Comitè d'Enllaç, fou llegida l'acta de la darrera reunió que fou aprovada i a continuació llegí també el dictamen que havien elaborat per tal de posar a discussió i aprovació de l'Assemblea els diferents punts de que consta.

Posat a discussió el primer punt sobre la necessitat de col·lectivització o socialització de la indústria en general i després de llarga discussió s'acorda la col·lectivització.

Es passa a discutir el segon punt sobre la necessitat de la socialització del comerç i del ram d'alimentació i després de llarga estona i l'assemblea no manifestar-se, per fi s'acorda la socialització.

Es discuteix el tercer punt sobre la necessitat de la col·lectivització o socialització de l'Agricultura en general i després de diversos parlaments s'acorda la col·lectivització, no permetent-se més la duplicitat de carnets, ja que hi ha qui té el de la Unió de Rabassaires i el d'alguna o altra de les dues Sindicals com a treballador de la fàbrica, etc., havent d'obtar per consegüent, per l'un o per l'altre. Es fa una observació referent a què molts de la Unió de Rabassaires, tenen el carnet per tal de poder adquirir adobs i llavors davant l'inconvenient de poder proporcionar-se les per altres llocs i queda aclarit aquest punt en el sentit de què el Comitè d'Enllaç ja estudiarà el cas perquè pugui facilitar als seus afiliats aquestes matèries.

El quart punt referent al producte dels lloguers la Presidència exposa no cal discutir-lo, tota vegada que el Consell Municipal ja ha donat compliment a ço decretat pel Govern de la Generalitat de Catalunya referent a aquest punt, donant-se per acabat l'acte.

REUNIO AJORNADA

Pel dimecres passat a la nit, havien estat convocats els afiliats a la U. G. T. per tal de celebrar Assemblea general sobre l'aprovació de l'estat de comptes i no-

menament de llur Secretari, però davant la poca concurrència motivada sens dubte pels lamentables esdeveniments de la Capital i la impaciència per saber-ne notícies, s'acordà ajornar-la i oportunament ja s'anunciarà la data en què tindrà lloc.

PLA DE CASAMENT

Al tauler d'edictes corresponent al Jutjat Popular, s'hi troba fixat el pla de casament entre els veïns Marcel·lí Gili Munt amb Antònia Rusiñol Clapés.

MOVIMENT DE POBLACIO

Durant el finit mes d'abril, s'ha registrat el següent moviment de població:

Naixements: Joan Batlle Casablanques, Mercè Tello Plana, Maria Orrit Juni, Jacint Miralles Ferré i Llibertari Altarriba Bigay; total, 5.

Matrimonis: Antoni Alcaraz Guillen amb Maria Poch Masip, Pere Sabater Carbonell amb Josepa Virgili Aspachs i Esteve Serra Ribalta amb Carme Serra Carrera; total, 3.

Defuncions: Josep Carné Girbau, Antònia Homet Germà, Jospa Ventura Cecília Ubaguls Barrés i Petrona-Cleomedes Vall Arquint; total, 5.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Joan Alsina - Carrer de la Mina.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

Llegiu i propagueu

“La Farga”

Setmanari Castellarenc